28/03/2020

Να θυμιάζετε, φεύγουν τα δαιμόνια και οι πειρασμοί

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Για τη δύναμη και την αξία του θυμιάματος θα αναφερθούμε σε ένα γεγονός της Παλαιάς Διαθήκης που περιγράφεται στα κεφάλαια 16 και 17 των Αριθμών:

Εκεί μέσα βλέπομαι την ανταρσία τριών ανδρών, του Κορρέ, του Δαθαν και του Αδαρών. Μαζί όμως μ' αυτούς εστασίασαν και άλλοι 250 από τους Ισραηλίτας, ήσαν περισσότεροι από 1.000.000, που ήσαν άρχοντες και εκλεκτά μέλη των συνελεύσεων του λαού. Και η ανταρσία των τριών αυτών ανδρών, που παρέσυραν και τους άλλους, γιατί λέτε ήταν;

Ήταν για να πάρουν την γενική αρχηγία που είχαν ο Μωυσής και ο Ααρών και μάλιστα μ' αυτόν τον τρόπο αρνήθηκαν να αναγνωρήσουν την ιερωσύνη και αρχιερωσύνη του Ααρών. Ο Θεός δια του Μωυσέως μακροθυμεί, αλλά εκείνοι αποθρασύνονται. Τότε επεμβαίνει ο Κύριος και για να παιδαγωγήσει το πλήθος του λαού, τιμωρεί τους επαναστάτες.

Φοβερή η τιμωρία. Περιγράφεται με λίγα λόγια, αλλά είναι όντως φοβερή. Γίνεται σεισμός κι ανοίγει η γη και τους καταπίνει όλους. Και τον Κορρε και τον Δαθαν και τον Αδαρών, μαζί με τα πράγματά τους, μαζί με τους 250, και τους κατάπιε όλους η γη, μέσα σε μια στιγμή. Συγχρόνως, παράξενη φωτιά από τον ουρανό κατέβηκε και θανάτωσε αυτούς τους 250, οι οποίοι παρεσύρθηκαν και αυτοί μέσα στο λάκο της γης, που κατόπιν έκλεισε. Βέβαια, επεκράτησε φόβος, απομακρύνθηκαν όλοι και για λίγο συνετίστηκαν.

Την άλλη μέρα όμως, ξανάρχισε πάλι ο γογγυσμός, δεν έβαλαν μυαλό οι Ισραηλίτες

και γόγγυσαν κατά του Μωυσέως και του Ααρών κατηγορώντας τους ότι αυτοί φταίνε για όλα και όρμησαν για να τους σκοτώσουν, περικυκλώνοντας συγχρόνως βέβαια την Σκηνή του Μαρτυρίου. Και εκείνοι, μόλις που πρόλαβαν και μπήκαν μέσα για να σωθούν. Αμέσως σαν προστατευτικό τείχος, εμφανίζεται Θεία Νεφέλη και καλύπτει όλη την Σκηνή.

Παραταύτα, εκείνοι αγριεμένοι απειλούν και τότε εμφανίζεται Θεία Λάμψις. ‘” Ωφθη η Δόξα Κυρίου”. Η φράσις που λέγει η Αγία Γραφή, η οποία και περιφρουρεί τους δύο άνδρες που βρίσκονται μέσα στην Σκηνή του Μαρτυρίου.

Παρόλα αυτά, η φονική μανία των Ιουδαίων επιμένει. Αχάριστος λαός, αχάριστοι και οι αρχοντές του. Το απέδειξε η ιστορία μέχρι που σταύρωσαν και τον Μεσσία τους. Ο Μωυσής και ο Ααρών εισέρχονται στα ενδότερα του καταπετάσματος. Στα ενδότερα της Σκηνής του Μαρτυρίου. Απορούν, βρίσκονται σε αμηχανία τι να πράξουν. Στέκονται βέβαια με βαθειά ευλάβεια και σιωπή μπροστά στο Θεό, περιμένοντας οδηγίες. Και πράγματι ο Κύριος ομιλεί προς τους δύο εκλεκτούς του και τους λέγει:

– Εκχωρήσατε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, διαρρύξατε δηλαδή τους δεσμούς σας απ’ αυτή τη συμμορία αυτού του αχαρίστου λαού, κάνετε στην άκρη και αφήστε με. Και εξαναλώσω αυτούς εις άπαξ. Θα τους κάψω όλους μια και καλή. Θα τους κάμω στάχτη. Θα τους αφανίσω. Εκείνοι όμως, ακούγοντας ετούτα τα λόγια, πέφτουν κάτω και προσκυνούν, ρίχνουν το πρόσωπό τους κάτω στη γη και σιωπούν, αλλά η σιωπή αυτή ήταν μια βουβή ικεσία που παρακαλούσε τον Θεό να λυπηθεί αυτόν τον δυστυχισμένο λαό.

– Δεν ανοίγουμε, λέει, το στόμα μας για να τον αποκυρήξουμε. Δεν το αντέχει αυτό η ψυχή μας. Ο,τι Συ κρίνεις, κάνε το. Αλλά λυπήσου μας Κύριε πολυεύσπλαχνε, λυπήσου τον λαόν σου. Πριν όμως προλάβουν να τελειώσουν αυτήν τους την βουβή ικεσία, ξεσπάει ξανά η οργή του Θεού. “Πυρ ανήφθη εν Ιακώβ και οργή ανέβη επί τον Ισραήλ”, μας λέγει ο 87ος ψαλμός, αναφερόμενος σ’ αυτό το γεγονός. Φοβερή φωτιά, ανεξήγητη, ξέσπασε στο στρατόπεδο των Ιουδαίων και έτρεχε με ορμή και φοβερή βοή.

Άγγελος Θεού, μας εξηγεί αλλού η Αγία Γραφή, Άγγελος εμπρηστής ήταν αυτός που τιμωρούσε αλύπητα τους αθεόφοβους, τους ασεβείς, και έκανε φοβερή θραύση ανάμεσα σ αυτόν τον αχάριστο λαό . Στο πέρασμά του άφηνε πλήθος απανθρακωμένα κορμιά. Φοβερή έχει και το 4ο βιβλίο των Μακκαβαίων 2-11. Αλλά η ευαίσθητη ψυχή του Μωυσέως, ο θεοφώτιστος αυτός νους, αντιλαμβάνεται την τρομερή καταστροφή που συντελείται ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ, ραγίζει κυριολεκτικά η καρδιά του από συμπόνεια και αγωνία πολλή.

Στρέφεται λοιπόν στον αδελφό του και του λέγει :

– Λάβε το πυρίον και επίθες επ’ αυτό πυρ από του θυσιαστηρίου και επίβαλε Επ’ αυτώ θυμίαμα. Ααρών, του λέγει, συ που είσαι αρχιερέας, συ έχεις την αρμοδιότητα και την εξουσία να αποκρούσεις την Θεία Οργή. Μην κάθεσαι λοιπόν στιγμή. Πάρε το θυμιατήρι, βάλε κάρβουνα από το θυσιαστήριο, πρόσθεσε θυμίαμα και τρέξε.

Επίβαλε το τάχος εις την περιβολήν και εξίλασε αυτόν. Πήγαινε εκεί επί τόπου, εκεί όπου συντελείται το θανατικό και θυμιάτιζε τη φωτιά, ώστε να απομακρυνθεί αυτή η κατάρα και να σβήσει η πυρκαγιά. Με τί; Με το θυμίαμα. Πράγματι ο Ααρών λαμβάνει το θυμιατήρι, όπως ελάλησεν αυτω ο Μωυσής και εδραμε εις την συναγωγήν. Έτρεχε μαζί με τη φωτιά. Πρόσωπο με πρόσωπο και τη θυμιάτιζε. Μόλις θυμιάτιζε τη φωτιά μαραινόταν και έσβηνε.

Έτρεχε λοιπόν ξωπίσω της άφοβα, ηρωϊκά, ανάμεσα στις σκηνές των Εβραίων, ανάμεσα στις στάχτες, αναμέσω των τεθνηκότων και των ζώντων και εξόρκιζε με ευχές τις αδηφάγες αυτές φλόγες. Και αυτές, σαν να κατάπιναν τό θυμίαμα έσβηναν και κόπαζαν ταπεινωμένες. Σταμάτησε επιτέλους το κακό με ένα τραγικό βέβαια απολογισμό 14700 νεκροί, και 300 την πρώτη φορά, 15000.

Το γεγονός αυτό μας ομιλεί, όχι μονάχα για τη δύναμη του θυμιάματος, αλλά και για την πνευματική εξουσία και δύναμη που έχουν οι ιερείς στα χέρια τους. Και αυτή τη δύναμη έχουν υποχρέωση λειτουργοί, ιερείς και επίσκοποι να την χρησιμοποιούν για να ελκύουν το έλεος του Θεού πάνω στο λογικό ποίμνιό τους.

Για τον πιστό λαό του Θεού οφείλουμε εμείς οι κληρικοί να πάσχουμε και να κάνουμε το παν για τον ευαγγελισμό και την Σωτηρία των ψυχών που μας εμπιστεύθηκε ο Κύριος. Τώρα βέβαια, ο Θεός αφήνει πολλές φορές παιδαγωγικά να τιμωρούμεθα μέσω αλλοφρόνων ανθρώπων όπως ήταν ο Χίτλερ, όπως ήταν ο Στάλιν, όπως ήταν εκατοντάδες αιμοσταγείς άνθρωποι στο παρελθόν, όπως και θα εμφανιστούν και τώρα και στο μέλλον, μέχρι που να έρθει η συντέλεια του κόσμου.

Εκείνο όμως που θέλουμε να τονίσουμε σήμερα, είναι η δύναμις και η χάρις και η ευλογία που έχει το θυμιατήρι. Φαίνεται απλό, συνιθισμένο, ένα τίποτα, ένα κατάλοιπο των γιαγιάδων, λένε πολλοί. Τι είναι μωρέ αυτά; και γελανε. Δεν γελάνε, πολλοί επαναστατούν και βρίζουν όταν μυρίσουν θυμίαμα.

Υπήρξε γυναίκα, η οποία έκανε μήνυση στην αποκάτω, στο αποκάτω διαμέρισμα, διότι θυμιάτιζε και το θυμίαμα μέσα από το φωταγωγό πήγαινε στα δωμάτιά της και την ενοχλούσε και έκανε σαν δαιμονισμένη. Όλοι μέσ' στο σπίτι. Δεν εδαιμονίζοντο από την πληθώρα της αμαρτίας, αλλά από το θυμίαμα της κάτω χριστιανής.

Λοιπόν, το θυμίαμα έχει ευλογία, έχει χάρη, έχει δύναμη εναντίον των δαιμόνων,θυμίαμα λοιπόν και θυμιατό, θυμιατήρι πως το λέτε... εκεί στο εικονοστάσι, πλάι στο καντήλι. Δεν πρέπει να το παίρνει μόνο η γιαγιά, και η μαμά και ο πατέρας και το παιδί.

Κατά την ώρα της Προσευχής, πρωί και βράδυ και μεσημέρι όταν υπάρχει ένταση στο σπίτι. Και το σπίτι αλλάζει ατμόσφαιρα, αλλάζει χρώμα, γίνεται ευωδιαστό, σοβαρό, γαλήνιο, αγαπητό, οι ψυχές ξανά αδελφωμένες. Ενθυμούμαι κάποιο παιδί, παιδάκι 14 χρονών ήταν, 15 ήταν, αυτή ήταν ακριβώς η ηλικία του, όταν έβλεπε τους γονείς του να τσακώνονται πήγαινε αμέσως και άναβε θυμίαμα και τους θυμιάτιζε. Θυμιάτιζε το μπαμπά και τη μαμά!

-Ειρηνεύετε, τους έλεγε. Εγώ είμαι παιδί, τι παραδείγματα θα πάρω από σας. Ειρηνεύετε σεις οι γονείς. Η παρουσία λοιπόν του Αγίου Θεού, η Σκέπη της Παναγίας μας και το απαλό φτερούγισμα των αγγέλων με το θυμίαμα μέσα στο σπίτι, είναι φανερό φυγαδεύονται οι παρεξηγήσεις και οι ταραχές.

Δεν έχουν τόπο σ' αυτό το σπίτι οι πειρασμοί και οι δαίμονες. Λοιπόν, μην παραλείπετε να θυμιατίζετε το σπίτι σας και το μαγαζί σας και τη δουλειά σας αν είναι δυνατόν, και θα κλείσω με το " Θυμιάζετε, θυμιάζετε, θυμιάζετε".

Θυμιατίζοντας να ψέλνουμε τροπάρια, όσα θυμόμαστε, ή να λέμε την Ευχή και όταν μας θυμιατίζουν να σκύβουμε το κεφάλι και να κάνουμε το σημείο του Σταυρού. Το θυμίαμα, το σπίτι το μεταβάλλει σε κάτ' οίκον εκκλησία. Και επαναλαμβάνω ότι διώχνει τα δαιμόνια και τους πειρασμούς. Γεμίζουν οι ψυχές όλων των οικείων από Θεία Ευλογία.

Η αξία και η δύναμη του θυμιάματος
π. Στεφάνου Αναγνωστοπούλου